

- c. वि 1) sidere, tabescere, perire. MAH. 4.1953.: सोद-
न्ति मम प्राणा मनो विह्वलतो 'व मे. 2) moerore,
dolore affligi, conturbari, perturbari, consternari, deli-
quium animi pati, animo linqui. MAH. 3.448.: तं विषी-
दन्तम् आज्ञाय ... अमारयत्; 3075.: व्यसने त्वम्
महाराज न विषीदितुम् अर्हसि; R. Schl. II. 77. 8.:
विष्टनन् विषसाद ह; 107.19.: मा विषीद; BH. 1.28.
— विषण्ण (v. gr. 607.) perturbatus, consternatus. R. Schl.
I. 40.24.48.25.: विषण्णवदन; UR. 43.3.: उर्वशी स-
ह साख्या विषणा. — Caus. moerore, dolore afficere,
conturbare, consternare. MAH. 3. 3076. 2. 718. R. Schl.
II. 7.18.53.31. Vid. विषाद, विषादिन्.
- c. सम् i. q. simpl. MAN. 4.33.: संसीदन् लुधा.
2. सद् 1. et 10. P. सदाभि, सादयामि ire. (Slav. chod-i-ti
ire, is-chod $\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\dot{o}\dot{o}\dot{o}\dot{s}$ (v. gr. comp. 255. m.); gr. $\dot{o}\dot{o}\dot{o}\dot{s}$;
fortasse goth. sandja mitto, nostrum sende = Caus. in-
serta nasali, servato d propter antecedentem liquidam, v.
gr. comp. 90.)
- c. आ 1) adire, aggredi, appropinquare. N.10.18.: आससा-
द सभोदेशे विकोशङ्ग खड्गम्; 13.45.: पुरम् आसाद-
यन्; 17.4.: इयम् आसादिता बाला तव पुत्रनिवे-
शने; H. 1.15.: पथि गच्छन्तम् आसेदुः. Hostiliter ag-
gredi. H. 4.2.: माम् आसादय दुर्बुद्धे. — आसन्न ag-
gressus, qui accessit, appropinquavit, propinquus. HIT.
38. 22.: जलासन्नतरुः; 68. 11.: अत्रा "सन्ने सरसि ...
ह्नाति; pass. quem accessit aliquis, inde indutus, praedi-
tus (v. इ praef. उप, अनु). NALOD. 1.37.: स्वमायासन्न-
2) obtinere. MAH. 3. 10472.: तासु पुत्रम् महीपतिः क-
ञ्चिन् ना "सादयामास.
- c. आ praef. अभि obtinere. MAH. 3. 17401.
- c. आ praef. सम् adire, aggredi, appropinquare. N. 23.25.:
समासाद्य पुत्रैः; MAH. 2.553.: कृष्णान् द्वारवत्यां समा-
सदत्; SA. 5.5.
- सदन n. (r. सद् ire s. मन्) domus, palatium. DR. 2.4.
- सदस् n. (r. सद् s. अस्) coetus, conventus. UP. 76. (Gr.
 $\dot{\epsilon}\dot{o}\dot{o}\dot{s}$, v. gr. comp. 128.)
- सदा (a stirpe demonstr. स s. दा) semper.
- सदागति f. (semper itionem habens BAH. e सदा
semper et गति itio) ventus.
- सदातन (f. ई, a सदा s. तन) sempiternus. AM.
- सदृश (f. ई, e स q.v. et दृश, cf. gr. 287.) similis, c. gen.
N. 1.27.17.5. c. instr. BH. 16.15.
- सद्वन् n. (r. सद् ire s. मन्) domus. (Cf. सदन.)
- सद्यस् (ut mihi videtur, e stirpe demonstr. स et द्यस्, quod
corruptum esse censeo ex obsoleto दिवस् dies, v. दिव-
स et cf. अद्य hodie) statim, momento. UR. 90.9.
- सन् 1. P. सनामि (सम्भक्तौ) colere, venerari, amare.
8. P. A. सनामि सन्वे (दाने) dare. In dial. Véd. 1.
et 8. adipisci, obtinere. RIGV. 73.5.: सनेम वाजं समि-
थेषु अर्यः «obtimeamus in certaminibus cibum inimici»;
5.9.: सनेदू इमं वाजम् इन्द्रः «Indras fruatur hoc ci-
bo»; 17.6.: तयोरिदू अवसा वयं सनेम «eorum au-
xilio nos divitiis fruamur»; 100.19.: अपरिह्वृताः स-
नुयाम वाजम् «non afflicti fruamur cibo».
- सना Adv. (ut mihi videtur, ex stirpe pronominali स q. v. s.
ना, sicut विना a वि) semper. (Cf. anglo-sax. sin id.
praesertim in initio comp.; germ. vet. sin id., v. Graff
I. 25., goth. sin $\tau\dot{o}\dot{v}$ sin-teins; nisi pertinent ad सम्, lat.
sem-per.)
- सनातन (fem. ई, a praec. suff. तन) sempiternus, aeter-
nus, perpetuus. BR. 2.4. M. 7.
- सनाथ (BAH. e स cum et नाथ) conjunctus, praeditus. UR.
19.4. infr. 54.6. infr. 62.11.
- सन्तति f. (r. तन् praef. सम् s. ति) i. q. seq. MAH. 3.
8306.
- सन्तान m. n. (r. तन् extendere praef. सम् s. अ) proge-
nies, stirps, posteritas. BR. 3.10. SA. 1.12.5. 88.
- सन्ताप m. (r. तप् urere praef. सम् s. अ) 1) aestus, calor.
2) moeror, sollicitudo. BR. 2.1. SA. 1.4.
- सन्तोष m. (r. तुष् praef. सम् s. अ) animus contentus,
Zufriedenheit. HIT. 45.14.
- सन्दिग्ध v. दिह् praef. सम्.
- सन्देह m. (r. दिह् polluere praef. सम् s. अ) dubium, du-
bitatio. BR. 2.20.